

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516200418
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7516200418.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, proti žalovanému P. L., A.. XX.XX.XXXX, bytom v H. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 801,92 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 7C/32/2016-54 z 29.11.2016 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby o zaplatenie sumy 192,34 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 192,34 € od 16.12.2015 do zaplatenia, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice-okolie č.k. 7C/32/2016-54 z 29.11.2016 v tejto časti a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

V prevyšujúcej časti rozsudok p o t v r d z u j e.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 7C/32/2016-54 z 29.11.2016 návrh zamietol a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 801,92 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2015 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov tohto konania. Návrh odôvodnil tým, že žalobca uzavrel dňa 01.04.2011 so žalovaným (t.č. právny predchodca žalobcu so žalovaným) zmluvu - žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO č. 39874303, v zmysle ktorej mu pôvodný žalobca poskytol úver s úverovým rámcom vo výške 450 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal pravidelne uhrádzať v mesačných splátkach vo výške 15 eur s 22,80% dohodnutým úrokom. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených splátok a príslušenstva vo výške 801,92 eur.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, spolu s § 1, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a po preskúmaní uzatvorenej zmluvy zistil, že táto neobsahuje niektoré zákonom dané náležitosti, keďže neobsahuje údaje týkajúce sa ročnej percentuálnej miery nákladov, ani žiadne iné ustanovenia týkajúce sa ďalších poplatkov spojených s predmetným úverom, napriek tomu, že zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ uhradiť zvýšené náklady, ktoré neboli premietnuté do celkovej ceny poskytnutej služby, a teda ani do RPMN za poskytnutý úver, sa musí uviesť výška týchto nákladov, spôsob ich výpočtu alebo ich čo najpresnejší odhad. Uvedené je dôležité najmä z hľadiska spotrebiteľa, ktorý musí mať pred uzatvorením spotrebiteľskej úverovej zmluvy najviac informácií, najmä čo sa týka jeho povinnosti v súvislosti s odplátou za poskytnutý úver s tým, že musí byť uvedený súhrn

všetkých poplatkov, ktoré bude žalovaný povinný uhradiť v prípade plnenia alebo pri porušení platobnej disciplíny, vtedy, ak bude musieť nastúpiť aj sankčný mechanizmus, ak si nebude svoje záväzky plniť riadne a včas. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade sa v zmluve nenachádzajú základné informácie o poskytnutom spotrebiteľskom úvere, ktoré žalovaný dostať mal podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, zároveň nespĺňajú požiadavku zrozumiteľnosti (bez príliš odborných pojmov).

Súd mal tak za to, že účastníci medzi sebou uzavreli vyššie špecifikovanú úverovú zmluvu, ktorá však nespĺňa zákonom požadované náležitosti, avšak z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému kreditnú kartu s možnosťou vyčerpať určitý objem peňažných prostriedkov, a preto súd považuje za preukázané, že zmluva nespĺňa náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, a v takomto prípade v nadväznosti na § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom úvere, sa táto zmluva považuje za dohodnutú bez úrokov a bez poplatkov. Z predloženého výpisu nákupnej karty Bankomatka Quatro vyplýva, že žalovaný v období od 14.01.2011- 30.11.2015 využil z predmetnej karty sumu 1.090 eur a vykonal úhrady v sume 1.095 eur, avšak súd podrobnejšie preskúmal predložený výpis z účtu a zistil, že žalovanému boli účtované rôzne poplatky ako je správa kartového účtu v sume 0,65 eur, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti v sume 16,60 eur, ďalej si navrhovateľ uplatňuje aj poplatok za postúpenie pohľadávky na vymáhanie v sume 33,19 eur, ďalej na ľarchu žalovaného bolo pripísaných množstvo sankčných a štandardných úrokov a iných poplatkov, pričom výška týchto úrokov je uvedená len na výpise z bankového účtu a teda štandardná úroková sadzba vo výške 22,80% ročne a sankčný úrok vo výške 5,05% ročne, pričom po preskúmaní uzavretej zmluvy bolo zistené, že tieto poplatky dohodnuté v zmluve neboli, žalobca súdu žiadne iné dôkazy o tom, že vyššie uvedené poplatky boli riadne dohodnuté, tak ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, nepredložil, ani nepreukázal z čoho vychádzal pri ich účtovaní tak, ako bol na to vo výzve súdu zo dňa 26.04.2016 vyzvaný. Zo znenia zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, jednoznačne vyplývala povinnosť právneho predchodcu žalobcu uviesť v zmluve priemernú RPMN a RPMN ako aj výšku iných poplatkov súvisiacich s poskytnutím úveru. Podľa názoru súdu prvej inštancie, sa všeobecné obchodné podmienky, ani cenník nepovažujú za zmluvu pokiaľ neboli žalovaným samostatne podpísané, a tak vzhľadom na to, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, veriteľ tieto poplatky nemôže požadovať, a bolo by v rozpore s právnou úpravou a dobrými mravmi, keby súd tieto poplatky žalobcovi priznal.

Podľa výpisu z bankového účtu žalovaný vyčerpal sumu 1.090 eur a vykonal úhrady vo výške 1.095 eur, a teda uhradila viac ako bol povinný uhradiť. Vzhľadom na vyššie uvedené, že súd považuje túto zmluvu za uzavretú ako bezúročnú a bez poplatkov, úhrady žalovaného mali byť tak pripísané v celom rozsahu na istinu úveru, pričom ako vyplýva vyššie žalovaný v celom rozsahu úver už uhradila, dokonca uhradil viac, než bol povinný uhradiť, a preto súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Súd ešte doplnil, že všeobecné obchodné podmienky nesmú slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl zmluvný partner spotrebiteľa dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak urobí, spreneverí sa princípu dôvery a takému jeho jednaniu nie je možné priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku.

Žalobca nemal vo veci úspech, úspešnejší žalovaný nežiadal priznať náhradu trov konania, a preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pričom napadol rozsudok v celom rozsahu a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 609,58 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 609,58 € od 16.12.2015 do zaplataenia, všetko v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd v konaní časti o zaplataenie sumy 192,34 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. zo sumy 192,34 € od 16.12.2015 do zaplataenia zastavil s odôvodnením, že predmetom žaloby je aj nárok o zaplataenie poplatkov v sume 138,14 € s prísl. a sankčného úroku 54,20 € s prísl., preto žalobu v časti o zaplataenie sumy 192,34 € s prísl. berie späť a navrhuje odvolaciemu súdu konanie v tejto späťvzatej časti zastaviť. Vo vzťahu k k uplatnenej sume voči ktorej zotrval na podanom návrhu vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu názoru o bezúročnosti úveru dôvodiac, že v danom prípade bol žalovanému právnym predchodcom poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver, ktorý je typicky tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože mu veriteľ mu stále dopĺňa

úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z tohto dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu, keďže údaje relevantné pre výpočet RPMN sa priebežne menia. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 6Co/95/2010. Vzhľadom na objektívnu nemožnosť určenia výšky RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu obsahuje aj predmetná úverová zmluva indikatívny výpočet RPMN vo výške 27,46 % pre poskytnutý úver s úverovým rámcom 900 €, štandardnou splátkou 30 € mesačne a výškou ročnej úrokovej sadzby 22,80 % ročne. Takýto indikatívny výpočet považuje žalobca za splnenie zákonnej povinnosti veriteľa oboznámiť spotrebiteľa s nákladmi na úver.

K tvrdenému neuvedeniu výšky priemernej RPMN žalobca poukázal na to, že v čase poskytnutia revolvingového úveru žalovanému v MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých v spotrebiteľských úveroch údaje o priemernej výške RPMN pre revolvingový úver formou čerpania na kreditnú kartu nezverejňovalo. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný ostal v odvolacom konaní nečinný.

4. Podľa ust. § 370 ods. 1,2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5. V posudzovanej veci žalobca zbral svoju žalobu v časti zaplatenia istiny 192,34 € s prísl. späť, keď už rozhodol súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné a žalovaný nevyjadril nesúhlas s takýmto späťvzatím vychádzajúcim z vážnych dôvodov, preto odvolací súd podľa citovaného ustanovenia § 370 CSP pripustil v tejto časti späťvzatie žaloby, rozsudok v tejto časti zrušil a konanie v uvedenej časti zastavil.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné ,preto rozsudok vrátane výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

8. Žalobca podal odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP , pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci .

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho

predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

11. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nebol naplnený. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nebol naplnený. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

12. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah sporových strán správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský a úverovú zmluvu uzatretú stranami sporu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a správne zameril dokazovanie na zistenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti predpísané v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu správne zameril na dokazovanie aj na zisťovanie, či obsahom zmluvy nie sú aj iné neprijateľné zmluvné podmienky.

13. Nenáležitú sú aj odvolacie námietky žalovaného vo vzťahu k záverom súdu o chýbajúcich náležitostiach zmluvy o úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. . Z vykonaného dokazovania súd dospel k správne záveru, že zmluva uzatretá stranami sporu neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a v dôsledku toho je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Odvolací súd v danom prípade dáva čiastočne za pravdu odvolateľovi, nakoľko sa jedná o revolvingový úver pri takomto type úveru nebolo možné jednoznačne uviesť v čase uzatvorenia zmluvy RPMN pre trvanie celého úveru. Tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutého úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky), nie je ho však možné vyčíslieť v priebehu revolvingu, keďže úver možno čerpať a priebežne dopĺňať, v dôsledku čoho sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Zároveň však v zmysle úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy o úvere v prípade, ak nemožno určiť percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a doplnená, ako aj o spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

15. Odvolací súd má za to, že tieto podmienky riadne splnené neboli, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Ako prvé odvolací súd uvádza, že, že zmluva o revolvingovom úvere síce obsahuje indikatívny výpočet RPMN, ale ten je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom spolu s uvedením zložitého matematického vzorca, v dôsledku čoho možno takýto údaj považovať za nezrozumiteľný, nečitateľný, t.j. akoby ani neexistoval. Aj v tomto vzťahu má súd povinnosť chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, či už z dôvodu informovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície, a preto takto uvedený výpočet, ktorý je ťažko čitateľný a v ktorom ani nie je ozrejmené čo znamená označenie „indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že tento indikatívny výpočet nezohľadňuje všetky relevantné zložky ovplyvňujúce výšku RPMN, nakoľko v ňom nie sú zahrnuté jednotlivé poplatky, ktoré boli následne žalovanému účtované tak, ako to vyplýva z výpisu z bankomatovej karty, ktorý predložil žalobca (správa kartového účtu, poplatok za úverové rizikové poistenie typu B) .

16. Ďalej odvolací súd má za to, že aj keď pri revolvingovom úvere nie je možné určiť presný počet splátok, je nevyhnutné, aby spotrebiteľovi zo zmluvy jednoznačne vyplývali pravidlá vzťahujúce sa na prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi

úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a to aj pre prípad uplatnenia sankcií v prípade porušenia platobných povinností.

V neposlednom rade súd zohľadnil aj to, že v zmluve nie sú jasne a zrozumiteľne uvedené sankcie dohodnuté pre prípad porušenia povinností zo strany spotrebiteľa, ustanovenia týkajúce sa možnosti splatenia úveru pred lehotou splatnosti, spôsobu započítania splátky na istinu a úroky, spôsoby zániku záväzku, práva na odstúpenie od zmluvy. V prípade, ak sa niektorá z vyššie uvedených náležitostí v zmluve nachádza je uvedená tak malým nečitateľným písmom, že sa ju ani odvolaciemu súdu nepodarilo identifikovať v zmluve.

17. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy o úvere predpokladané zákonom č. 129/2010 Z.z. boli upravené v zmluvných podmienkach nepodpísaných zmluvnými stranami, takáto dohoda o podstatných náležitostiach úverovej zmluvy nespĺňa podmienku písomnej formy (požadovanú v § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.).

18. Na základe vyššie uvedených skutočností bol správny záver súdu o tom, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Na uvedenom závere nemení nič ani námietka žalobcu, ktorú odvolací súd považoval za dôvodnú a to, že v čase uzatvárania predmetnej zmluvy MF SR nezverejňovalo údaj o výške priemernej RPMN vo vzťahu k revolvingovým úverom formou čerpania na kreditnú kartu.

19. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku vo vzťahu k uplatnenej sume (nad rámec v ktorej časti bolo pripustené späťvzatie žalobného návrhu a konanie zastavené). Odvolací súd teda dospel k záveru, že postupu prvoinštančného súdu v konaní, ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane správneho výroku o trovách konania.

20. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania, keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím žaloby, nemá preto právo na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému trovy konania preukázateľne nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).